

sagsbehandlinger, hvor børn er involveret. Men det er altså ikke altid i barnets interesse at få tillagt en klageret, hvis det ikke er klar til at administrere den ret.

Der er mange muligheder også for at påvirke et barn til at klage, og det kan jo i virkeligheden betyde en forværring af situationen for barnet, der måske bliver fanget i nogle voksnes interessekonflikter. Derfor er det meget problematisk blot at gennemføre udvidelser af partsrettigheder osv. for børn. Vi skal være varsomme med at udhule forældremyndigheden i for mange sammenhænge, og vi skal ikke flytte ansvaret fra de voksne over på børnene, medmindre der er helt særlige grunde til at fravige forældrenes ansvar.

Særlige situationer, hvor der kan være grund til at fravige de grundlæggende principper, er jo, når forældre af forskellige grunde ikke er i stand til at varetage børnenes interesser, eller hvis der er tvivl om det. Her tænker jeg f.eks. på skilsmisser og ved anbringelse af børn uden for hjemmet.

Jeg vil godt indskyde, at der er forskellige hensyn, der skal tages til børn, afhængigt af, hvilken type sager det drejer sig om. Derfor vil det ikke nødvendigvis være hensigtsmæssigt at indføre den samme aldersgrænse for børns klageadgang i alle love og i alle situationer, og derfor må vi også forholde os til de enkelte spørgsmål meget konkret.

Som det også er nævnt i bemærkningerne til forslaget, er der i Familie- og Forbrugerministeriet nedsat et udvalg, der skal overveje, om reglerne om forældremyndighed og samvær er tidssvarende, og om de i tilstrækkelig grad sikrer varetagelsen af barnets interesser og behov. Jeg kan nævne, at arbejdet med det forventes afsluttet inden udgangen af marts 2006.

I forbindelse med anbringelsesreformen blev der drøftet en styrkelse af børns retsstilling. Socialministeren har i den forbindelse oplyst, at anbringelsesreformen, der er baseret på et forlig med alle Folketingets partier bortset fra Enhedslisten, træder i kraft den 1. januar 2006. Arbejdet med lovforslaget inkluderede en grundig gennemgang af klagemulighederne for børn i den sociale lovgivning. Det arbejde medførte bl.a., at man valgte at give børn ned til 12 år mulighed for at klage over valg og ændring af anbringelsessted, herunder typen af sted.

Da anbringelsesreformen ikke er trådt i kraft endnu, synes jeg også lige, vi skal give den lov til at virke, inden vi går i gang med ændringer af den.

Jeg kan også oplyse, at Socialministeriet i samarbejde med Børnerådet vil udarbejde en pjece med en generel klagevejledning til udsatte børn og unge om de allerede eksisterende klagemuligheder.

I forlængelse af anbringelsesreformen er der nedsat et ekspertudvalg om børns og forældres retssikkerhed i anbringelsessager, som bl.a. skal vurdere muligheder, barrierer, fordele og ulemper ved, at børn har en bisidder, der løbende orienteres om barnets sag. Det er også en måde at forbedre børns retssikkerhed på. Jeg synes, det vil være hensigtsmæssigt at afvente det udvalgs arbejde, og det afsluttes i juni 2005.

KL. 12.55

På folkeskoleområdet foreslås det, at børn selvstændigt kan udøve partsbeføjelser. Af forslagens bemærkninger fremgår en række eksempler på situationer, hvor dette anføres at være af betydning.

Undervisningsministeren har i tilknytning hertil oplyst, at folkeskoleloven jo bygger på forældremyndighedslovens forudsætning om, at det er forældrene, der varetager børnenes interesser, og at der ikke ses at være nogen særlige grunde til at fravige det.

Forslaget rummer også et ønske om en ændring af bekendtgørelsen om Børnerådet, så rådet får udvidet sine arbejdsopgaver til at kunne beskæftige sig med individuelle henvendelser fra børn.

Jeg skal ikke kunne udelukke, at vi på sigt også vil se på Børnerådets beføjelser, men Børnerådet er jo ikke skabt til at tage sig af individuelle henvendelser fra børn. Vi har valgt en rådskonstruktion med de muligheder for at skabe debat m.v., som den giver, og rådets beføjelser skal naturligvis ses i lyset af den form, der er valgt.

Endelig lægges der op til at ændre bekendtgørelsen, således at rådet får ret til aktindsigt i konkrete sager om børn og unge under 18 år. Begrundelsen for det er, at Børnerådet skulle have mulighed for at løfte problemstillinger op på et principielt plan.

Hertil har justitsministeren oplyst, at det forslag vil kræve en fravigelse af forvaltningsloven og persondataloven, og at en sådan fravigelse kun kan komme på tale, hvis der er tungtvejende grunde til det, og det vurderes ikke at være tilfældet her.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at regeringen naturligvis til stadighed har fokus på børns